

Poleti je. Le pogledjte me! Glave in vratu mi ni treba ovijati z volnenim ali kockastim robcem, čišmici plesné doma na polici, nogavice lepo zravnané v skrinji, samo šolnički mi zakrivajo nogi, da se ne ubodem. Zimsko krilce je v materinem postavci, kočemajka se tudi neče sprijazniti z belimi rokavci, le na vratu svetinjka, ki me razodeva »Marijinega otroka«, ta se nikdar ne loči od mene, na vso moč jo imam rada. O, draga mi svetinjka, spoštljivo te poljubim! O Marija, varuj me, o Marija, vódi me po pravi poti v sveti raj — po pravi poti v sveti raj! . . .

Nekaj rož sem nabrala po travniku, da bi si venec spletla. Po imenih vem jih precej našteti, a to je križ, ker ne vem, katera je ta pa ona. Kislico poznam dobro, ker sem jo že večkrat imela v ustih. Tisto že bolje poznam, kar je precej za usta; sicer me pa sponin rad kaj goljufa! Oni dan me je brat poprašal za neko žito na njivi, kako se imenuje? In odgovorila sem mu, da je pšenica. Pozneje pa so oče povedali bratu, da je bil ječmen, ne pšenica. Kako me je bilo sram! Poprej sem se bahala s svojo učenostjo, takrat pa nisen poznala niti pšenice, od katere sem pojela že toliko dobrega kruhka. Gosposki otroci smo res okorni: toliko se učimo, pa tako malo vemo.

Kako sem klepetava, kaj ne da! Sam napuh in lahkomišljenost gledata iz mene. Hočem se pa tako malo poboljšati. Napuh kaznujem s tem, da niso moje vse misli, ki sem jih napisala; nekaj sem tako slišala govoriti od starejših prijateljic, nekaj v šoli, nekaj doma. Lahkomišljenost pa kaznujem s tem, da bodem odslej molčala. Pa drugič zopet, kadar bodem modrejša.

P. Bohinjec.

Uganke in šaljiva vprašanja.

1. Kaj se kar nič ne zmoči, če v vodo pade?
2. Kdaj začnejo mlade race plavati?
3. Kdaj je mogoče vodo v rešetu nositi?
4. V kateri šoli je treba po 6 nog za učenje?
5. Kateri čas tudi lenuh prav porabi?

6. V kateri hiši ni še noben človek stanoval?
7. Zakaj delajo mostove čez reke?
8. Kaj je treba storiti, da kdo nobene bolhe ne dobi?
9. Kako se iz treh črt (|||) naredi pet?
10. Neki kmet je stavil, da ne bo 40 dni nič jedel in 40 noči nič spal. Kako je dobil stavo?

1. Deževna kaplja. — 2. Kadar pridejo v vodo. — 3. Kadar zmrzne. — 4. V jahalnic. — 5. Noč. — 6. V polzevi. — 7. Zato, da voda pod njimi dalje teče, sicer bi bili jezovi dobri. — 8. Kadar katero zagleda, naj brz prst oslini in zraven nje priksne, pa je prav gotovo ne bo dobil. — 9. Tako-le: **PET** — 10. Po dnevi je spal, po noči pa jedel.

Kratkočasnice.

1. V gostilni vpraša gost natakarja: »Ali ste pa prepričani, da je ta pečenka, ki ste mi jo prinesli, res divja gos?« — »O gotovo res, gospod, bolj divje še nisem videl. Pol ure, če ne še dlje, so jo preganjali po dvorišči, predno so jo mogli ujeti!«

2. Dobro znamenje. »Kako je pa kaj tvojemu bolnemu bratcu? Bo li kmalu zdrav?« — Sestrica: »O da, danes je bil že tepen.«

3. Tinče se je zelo prestrašil, ko je začel pes za njim lajati. Oče pa ga posvaré: »Tinče, ne smeš biti tako boječ. Ne veš li, da psi, kateri lajajo, ne popadejo?« — Tinček (jokaje se): »To že vem, ali tega ne vém, če tudi pes to vé!«

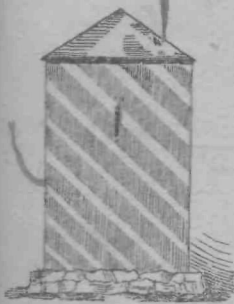
4. Pepečka je pa še nekaj družega skrbelo, ko so ga tolažili, da naj se kar nič ne boji tacega psa, ki laja: »Kaj pa, ko bi pes nehal lajati in bi me tačas popadel?«

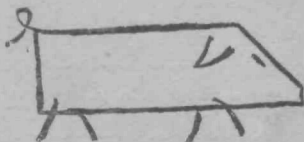
Spretni risar.

Naloga: 1. Kako se dá poleg stražnice (št. 1) samo z dvema črtama naslikati vojak, ki zvesto straži in pes, ki ravno memo'gré?

2. Kako se dá spremeniti podobica (št. 2), ki kaže lačnega in žalostnega pujska, da nam pokaže sitega in zadovoljnega?

1.

2.